

Afrapportering

EBF Refugee Integration Conference

Örebro, Sverige

April 2018

Morten Olsen

5. maj 2018

Indhold

Introduktion	2
Noter fra oplæg og udflugt samt refleksioner	3
Bibelske og teologiske perspektiver for integration	3
Introduktion	3
Refleksion ud fra Ruths bog v/Daniel Råsberg (Sverige)	4
Den treenige Gud som inspiration for integration v/Helle Liht (EBF/Estland)	5
Kirke og tro som faktorer for integration	6
Hvad er integration? v/Daria Kraft (Tyskland)	6
Kirken som sted/forbillede for integration v/Thomas Klamtt (Tyskland)	7
Tro/religions rolle for fordrevne at finde et hjem v/Tommy Le (Tyskland)	8
Opsamling og kommentarer fra plenum v/Daria Kraft	8
Projektbesøg	10
Café, tøjbutik og samarbejde med kommunen i Laxå	10
Folkehøjskole i Vivalla, Örebro	10
Erfaringer fra forskellige lande	11
Ukraine	12
Kroatien	12
Makedonien	12
Østrig	12
Frankrig	13
England	13
Sverige	14
Workshops om kirke, samfund og flygtninge	14
Asylprocedurer, "Dublin" og udvisninger v/Bengt Sjöberg (Sverige)	14
Kirkeasyl v/Thomas Klamtt	15
Beskæftigelse v/Daniel Råsberg (Sverige)	16
Lytterens respons	17
Afsluttende gudstjeneste	18

Introduktion

Gilbert Rukundo og jeg var af Baptistkirken i Danmark blevet bedt om at deltage i EBF's konference om integration af flygtninge i Örebro, Sverige den 25. - 28. april 2018. Herudover deltog repræsentanter fra mange europæiske lande, hvoraf England var repræsenteret med flest deltagere. Fra Sverige deltog der løbende ekstra deltagere, som ikke var tilmeldt på forhånd. Vi var i alt ca. 35 deltagere.

Efter lidt udfordringer med transporten til Örebro med bus fra lufthavnen Arlanda, hvor et hjul på bussen punkterede, nåede vi lidt forsinket frem til konferencen. Der var flere konferencedeltagere med samme bus.

Konferencen blev afholdt på Götabro kursgård¹, som ligger et stykke uden for byen Örebro bestående af flere bygninger omgivet af naturskønne marker, og som også rummer en bibelskole og hovedkvarter for Teen Challenge i Sverige. Götabro er en del af Örebro folkhögskola², som også tilbyder offentlig finansieret almen voksenuddannelse, noget der minder om HF og en særlig fritidslederuddannelse. Denne del af skolen fungerer sekulært.

¹ <http://www.gotabro.se>

² <http://www.orebrofolkhogskola.se>

EBF nedsatte i 2015 en integrationsgruppe, som tidligere har afholdt en konference for to år siden. Gruppen består af fem personer, hvoraf tre deltog og stod for konferencen i år: Helle Liht (EBF/Estland), Thomas Klammt (Tyskland) og Daniel Råsberg (Sverige).

Nogle fotos anvendt i denne rapport er venligt stillet til rådighed af Toma Magda og Helle Liht.

Noter fra oplæg og udflugt samt refleksioner

Bibelske og teologiske perspektiver for integration

Introduktion

“Han satte Josef i fængsel, det sted, hvor kongens fanger sad indespærret, og så sad han der i fængslet. Men Herren var med Josef og viste ham godhed og lod ham finde yndest i arrestforvarerens øjne.” (1 Mos 39, 20-21).

“Og lyset skinner i mørket, og mørket greb det ikke.” (Joh 1, 5).

Lyset skinner i mørket - hvor der er behov for det! - i mørket. Der er svære steder at være i verden. Jesus er der med os!

Refleksion ud fra Ruths bog v/Daniel Råsberg (Sverige)

Kaldet til at handle, når flygtninge banker på vores dør, kommer ikke først og fremmest fra medierne, men fra selve evangeliernes forfattere: Hvordan skal vi tage os af de fremmede? Der er meget om flygtninge og eksil i Bibelen.

“Herrens ånd er over mig, fordi han har salvet mig. Han har sendt mig for at bringe godt budskab til fattige, for at udråbe frigivelse for fanger og syn til blinde, for at sætte undertrykte i frihed.” (Luk 4, 18).

Ruths bog handler om venskab, og om at skulle tage sig af de fremmede. Det er historiens første succeshistorie om integration. Det var ikke normalt på den tid at åbne op for fremmede. Historien opfordrer til, at vi husker at levne - gemme rester.

For integration i bibelsk forstand er Ruths Bog et eksempel. No’omi er en vejleder for Ruth, som hjælper hende med, hvordan hun skal reagere og fungere i samfundet. Ruth var beskyttet - i en sikker zone. Via ægteskabet med Boaz blev hun en del af samfundet. Hvad kan vi gøre for at flygtninge bliver integreret i samfundet - udover at gifte os eller lade vores døtre gifte sig med en flygtning!? Ruth hjælpes tilpas - blev givet plads.

I Sverige er der to trusler i forhold til integration af flygtninge:

1. Nynazister/nationalister.
2. Kirkedamer, som “knuser” flygtninge i stykker (af kærlighed) uden at give dem muligheder.

Vi fik anbefalet bogen: “Strangers in the Kingdom: Ministering to Refugees, Migrants and the Stateless” skrevet af Rupen Das og Brent Hamoud. Førstnævnte er også i EBF’s integrationsgruppe. Han beklagede sit fravær og hilste os med gratis eksemplarer af nævnte bog samt en anden af sine bøger: “Compassion and the Mission of God: Revealing the Invisible Kingdom”.

Daniel afsluttede med en beretning fra sin menighed, hvor de har en mødregruppe for flygtninge. Gruppen er kun for kvinder, men Daniel får lov til at hjælpe med at brygge kaffe og te og passe børn. En dag sagde en kvinde, som er enlig mor til tre børn, til ham: *“Du giver mig plads til at overveje, hvilken vej jeg skal gå.”*

Den treenige Gud som inspiration for integration v/Helle Liht (EBF/Estland)

Rio + 20 outcome document: "The Future We Want" nævner integration som hovedværktøjet for bæredygtig udvikling og som nødvendig for, at vi kan komme godt gennem økonomisk krise mv. Men dokumentet har en mangelfuld forståelse af integration.

Måske ser flygtningestrømmen ud til at være stilnet af, men i fremtiden vil vi ud over alle andre grunde til flugt se en langt større andel af klimaflygtninge.

Ordet integration kommer af det latinske *integratus*: at være blevet gjort hel, fornyet, genoprettet, genskabt, forfrisket.

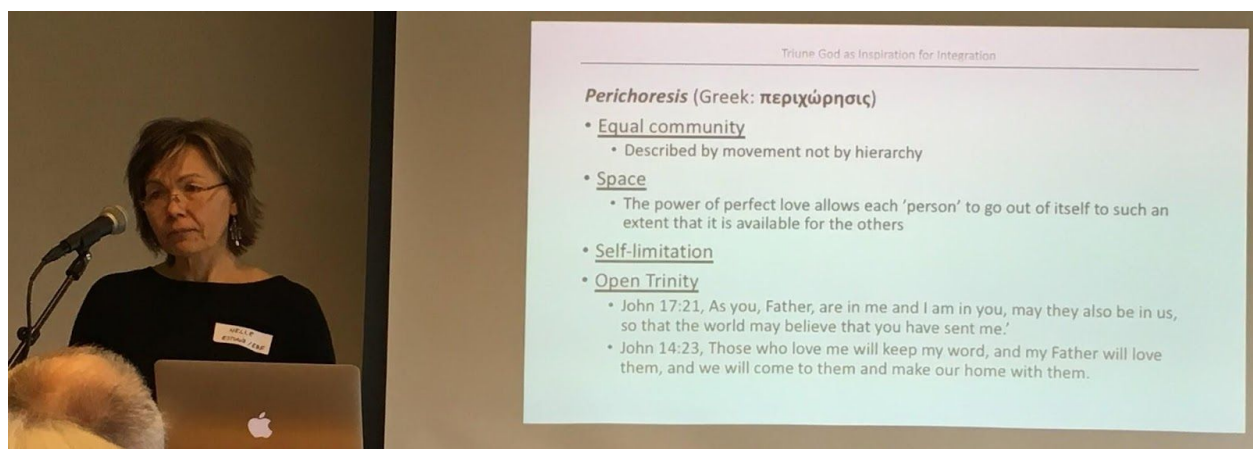
Jürgen Moltmann: "Sun of Righteousness, Arise!: God's Future for Humanity and the Earth" - ny trinitarisk tænkning.

Shekinah

- I Det Gamle Testamente: Guds dvælen iblandt israelitterne.
- I Det Nye Testamente:
 - "Ordet blev kød og tog bolig iblandt os." (Joh 1, 14).
 - "For i ham bor hele guddomsfylden i kød og blod." (Kol 2, 9).
 - "Eller ved I ikke, at jeres legeme er et tempel for Helligånden, som er i jer, og som I har fra Gud? I tilhører ikke jer selv" (1 Kor 6, 19).

Perichoresis

- Introduceret af græske kirkefædre.
- Substantiv: hvirvel, rotation.
- Verbum: bevægelse fra en til en anden, lade gå rundt og rundt.

Den treenige guds personer overlapper/dvæler i hinanden. Vi inviteres ind til at handle og "inkludere" som Gud.

Selvbegrænselse er vigtigt for at give plads til andre.

Kirke og tro som faktorer for integration

Hvad er integration? v/Daria Kraft (Tyskland)

I Tyskland har mange kirker kontakt med flygtninge, som enten kommer i kirken, eller som mødes via andre projekter, der rækker ud fra kirkerne: diakoni, der ikke nødvendigvis er evangeliserende.

I Tyskland er der flere komikere med anden etnisk baggrund, som har været med til at sætte fokus på, hvad det egentlig vil sige, at være integreret. En har spurgt: "*Er du integreret?*", for derefter at stille det opfølgende og sigende spørgsmål: "*Hvad er du integreret i?*".

Integration er, når man føler, at man hører til - og man har viljen til at tage del i fællesskabet.

En bog kaldet "Integrer dig" taler om to typer af integration:

1. At man integrerer sig i samfundet (en ansvarlig).
2. Samfundet integreres (fælles ansvar).

Der er to udfordringer med sidste form for integration:

1. Grænsen for afkald (demokrati, kønsroller mv.)
2. Der vil altid være konflikter (men det er ikke nødvendigvis dårligt).

Er vi villige til at tage konflikterne i vores "fredselskende" kirker?

Kirken som sted/forbillede for integration v/Thomas Klamtt (Tyskland)

I mange lande er vi vant til statskirker og andre kirker, som er defineret af landegrænser. Baptister har altid set sig selv på tværs af landegrænserne.

I Apostlenes Gerninger læser vi, at der allerede i den første kirke var forskellige folkeslag. Gud hjalp til på den første dag, siden har vi i højere grad selv måttet arbejde med de sproglige udfordringer, som kan opstå.

Mangfoldighed og integration har været temaer fra kirkens begyndelse.

Det er et vigtigt fokus, at se kirken som både lokal og global. Det tyske baptistsamfund (sammen med ikke-baptister): Bund Evangelisch-Freikirchlicher Gemeinden in Deutschland, kalder sig ikke direkte "kirke". "in Deutschland" signalerer, at der ikke nødvendigvis er tale om "tyske kirker". Måske er det dermed lettere at være åbne for migrantkirker.

Sprog

- At lære det lokale sprog.
- Fokus på oversættelse, hvor det er nødvendigt.
- Lade folk bede på deres eget sprog.

Deltagelse

- Hvis unge og flygtninge skal blive i kirken, skal de deltage og gives plads.
- Hvis der kun er hvide mænd på kirkens platform, så sender det et signal.

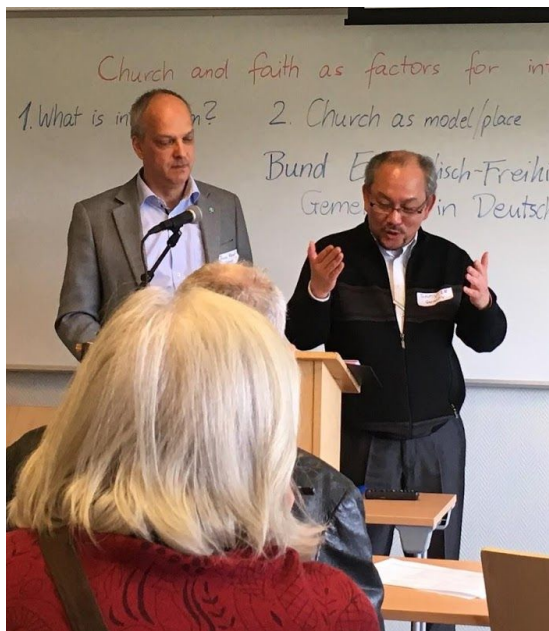
Fællesskab

- Vi er vant til fællesskab i kirkerne.
- Mange flygtninge har ikke sådan et sted.
- Mange påbegynder deres deltagelse ved at tage mad med til fællesskabet.

"International Mission in Germany" hjælper migrantledere med at blive ledere for det store fællesskab ved mulighed for fjernundervisning, som fører til diplom og ordination, selvom ikke alle nødvendigvis har en teologisk baggrund, men måske har stor erfaring i kirken.

Kirkens identitet er at være mangfoldig. Vi skal ikke frygte at miste vores identitet til mangfoldighed. I så fald er der nok noget galt med udgangspunktet for vores identitet.

Tro/religions rolle for fordrevne at finde et hjem v/Tommy Le (Tyskland)

Tommy er præst i en kirke i Tyskland med tyskere og vietnamesere.

Vi har brug for at give plads til egenkultur, og vi har brug for dialog for at være sammen på tværs. Sprog er nøglen til integration. Vi forventer villighed til at lære sproget og deltage i kirkelivet, og at tyskere og den tyske kultur respekteres.

Sproget er ofte en udfordring for integrationen. Kirkerne kan være et hjem for flygtninge. Tyskerne (kan med et smil i øjet) lære migranter at komme til tiden, mens migranter kan lære tyskerne om engagement i kirken og evangelisation. Så der kan være fordele ved at gå sammen!

Opsamling og kommentarer fra plenum v/Daria Kraft

I tysk kultur er der fokus på rigtighed - korrekt opførsel mv. I andre kulturer kan der være større fokus på ære og skam.

Kirkerne kan øve sig i at give den "ære", som savnes. Flygtninge begynder med intet i vore lande og har givet afkald på meget. Hvordan kan vi give dem ny "værdi"? Ordination, som nævnt før, er et eksempel.

Darias kirke er en typisk tysk baptistkirke, hvor der nu er kommet ca. 30 iranere til. Sproget til gudstjenesten er fastholdt på tysk, men prædikenteksten læses også på farsi. Alle, der bliver spurgt om at læse højt, gør det med stolthed, selvom de måske er nervøse. På et tidspunkt var der nogle ældre i kirken, som ønskede at stoppe med at stå for indsamlingen af kollekt. Menigheden så straks imod iranerne. Det var en stor tillid at få vist.

Daria har undervist frivillige i kirker med integrationsprojekter og afholdt troskurser særligt for nykristne iranere om, hvad tro kan betyde for den enkeltes liv. Nogle af disse iranere har meget

lettere ved at relatere til Bibelens tekster end de fleste kristne tyskere. Som eksempel nævntes lignelsen om den fortabte søn, der i høj grad beskæftiger sig med skam og ære. Bibelen er skrevet i en ære-skam-kultur.

Flygtninge har brug for vejledere som No'omi, men også dybere rådgivning grundet eksempelvis traumer. Dette kræver opbygning af tillid.

Ære vs. anabaptisme. Vi skal ikke acceptere “ære” som en position, man gør sig fortjent til i kraft af eksempelvis at være far/familieoverhoved. I kirken kan alle indtage positioner og føle sig set og nyttig. Måske som en slags synligt symbol for ens værdi, der dog alene skyldes værdien som menneske. Dette kan udmøntes ved at lade iranere tage del i nadveruddelingen, eller som set i Tommys menighed, at en mand i kørestol både baksede med at køre sig selv rundt og dele nadverbrød ud på samme tid.

Myndighederne ser det store arbejde, som kirkerne også gør for integrationen.

Flora fra England delte konceptet “Joining the Family” med os. Herigennem lærte 5 briter og 5 iranere hinanden at kende. Det skabte relationer! Nu hilser de deltagende på hinanden, når de mødes i kirken, og de er begyndt at komme til hinandens gudstjenester.

Daniel anbefalede et materiale kaldet “On the Road”, som findes på flere sprog til gruppebrug.

Projektbesøg

Café, tøjbutik og samarbejde med kommunen i Laxå

Laxå var for få år siden et døende samfund med faldende befolkningstal, tomme boliger og få arbejdspladser. Nu er udviklingen vendt. Kirkens arbejde med café og tøjbutik for de mange nytilkomne flygtninge og et tæt og værdsat samarbejde med kommunen har været med til at skabe en positiv udvikling i byen.

En af brugerne, en ung iransk mand, fortalte om mødet med kirken i Laxå, og hvordan han nu havde fået job ved kommunen inden for sit eget fag - grafisk design. Vi hørte også frivillige fortælle, og en repræsentant fra kommunen.

Vi besøgte først rådhuset, hvor vi hørte oplæg i byrådssalen og efterfølgende var der kaffe og kage i deres café. Herefter fik vi lejlighed til at gå en tur over til Bergskyrkan, som danner rammen om en stor del af det frivillige integrationsarbejde, som foregår i byen.

Folkehøjskole i Vivalla, Örebro

Det andet besøg gik Örebro folkhögskola, som er en kirkeligt drevet skole i en bydel af Örebro, der i størrelse, befolknings sammensætning og omtale, minder om Vollsmose i Odense. Her får unge, som af forskellige årsager er droppet ud af uddannelse eller er kommet til Sverige som

unge flygtninge, mulighed for at færdiggøre deres grunduddannelse, så de får mulighed for at søge ind på en videregående uddannelse. Turen sluttede med lækker arabisk buffet, som nogle kvinder fra skolen havde stået for.

Daniel fortalte efterfølgende, at han havde talt med de to kvinder, som havde stået for maden. De havde henholdsvis sunni- og shiamuslimsk baggrund. Det gjorde dem til fjender i deres hjemland Irak, men de fortalte ham, at det gode ved at være i Sverige var, at de her havde frihed til at lægge krigen bag sig og være søstre.

Erfaringer fra forskellige lande

Alle lande var blevet bedt om at komme med et oplæg på ca. 10 minutter. Gilbert og jeg fremlagde om Baptistkirken i Danmark med fokus på den store andel af medlemmer med anden etnisk baggrund og et stort antal af migrantmenigheder. Vi fortalte om integrationsudvalgets rolle og konceptet med kontakt-/venskabsmenigheder, som var fremmed for flere af de andre samfund, men som de fandt interessant.

Ukraine

Mange internt fordrevne. Basisbehov mangler at blive opfyldt. Følelse af håbløshed. "Kirken er det eneste lys. Lyset på bjerget". Kirken giver "varme til sjælen - tøj og mad". Kirken vokser, men mangler ledere.

Kroatien

Historisk vant til at have mange flygtninge, men normalt med fælles sprog. Baptistkirken har for første gang været officielt partner med regeringen og hjulpet syriske flygtninge under transit: Balkanruten; alle vil til Tyskland. Kroatien er en uønsket destination, og landet ønsker heller ikke, at flygtningene bliver. Landet mangler arbejdskraft, men vil ikke tilbyde asyl til de få, som ønsker det. Kirken er den eneste organisation, der hjælper uden regeringens støtte. Andre organisationer forsvinder, når støtten ophører.

Makedonien

Transitland som Kroatien. Mange forsøgte at sælge brugte cykler dyrt og brød fem gange dyrere end i butikkerne til flygtninge. Kirken følte behov for at involvere sig. Samarbejdede med andre kirker om mad, tøj mv.

Østrig

Transit og destination. Seneste valg førte i mere flygtningekritisk retning. Tydelig forskel for flygtninge med ny regering. Mange farsitalende menigheder. Bibelskole og fodboldhold for flygtninge.

Frankrig

En ukrainsk repræsentant, som boede i Tyskland og arbejdede med flygtninge fra Rusland i Strassbourg. Mennesker ramt af krise. God kontakt til franske kirker. Regeringen dækker behov for mad. Har en drøm om at leje lokaler, hvor folk kan overnatte. Nogle kommer til gudstjenester og går derefter hen på banegården for at overnatte dér.

England

“Community Sponsorships”. I stedet for kommunen er lokale grupper ansvarlige for integrationen af familier - en familie ad gangen. Mange fra kirker, men ikke alle. Godt for sammenholdet i lokalsamfundet - og for de enkelte flygtningefamilier. De står for alt: bolig, skole, kontakt til lægehus, undervisning i engelsk.

i 2015 begyndte der at komme iranere til kirken. De elsker at danse - ofte åbner dette op og giver plads til bøn og deling af livshistorier. I dansen bliver vi et. Det handler ikke om at blive iraner eller brite, men ét i Gud.

Når flygtninge får afslag på asyl, er der ingen hjælp fra det offentlige. Kirken hjælper med husly. Flora havde ledt efter boliger, som kunne huse flygtninge. En dag kom en shiamuslim til Flora og fortalte, at han havde haft en drøm, hvor han mødte en mand i hvidt tøj og med tornekrone, som viste ham nogle ledige boliger i lokalområdet og fortalte ham, at han skulle vise dem frem til Flora. Manden er ikke klar til at frasige sig at være muslim, men han begynder at tro på Jesus. Gud viser sig og virker også igennem dem, der ikke tror på ham.

Sverige

Kirkerne hjælper hinanden og har også vist lokalsamfundene, at de har brug for kirkerne. I Equmeniakyrkan har de udviklet fælles materialer om mulighed for kontaktpersoner/-familier, hvor de lokale kirker sørger for at matche.

Mange flygtninge, som kommer til Sverige, er religiøse og ønsker at tale om tro. Mange kristne afghanere er konverteret og blevet døbt. I mange sager anerkendes troen ikke af flygtningenævnet.

Sangeren Ingemar Olsson deltog i konferencen og præsenterede os for to af sine nyere sange, der er inspireret af arbejdet med flygtninge: En ny version af "Det här är ditt land" og "Jesus is not a Religion". Mennesker har ikke brug for religion, men Jesus! Begge sange er tilgængelige med kreative musikvideoer på YouTube, som man ikke skal snyde sig selv for at se og lytte til.

Workshops om kirke, samfund og flygtninge

Der blev afholdt ni workshops på hver 45 minutter, som blev afholdt som tre parallelle spor. Jeg deltog i nedenstående tre workshops.

Asylprocedurer, "Dublin" og udvisninger v/Bengt Sjöberg (Sverige)

I Sverige har mange kirker taget sig af sprogundervisning af flygtninge, fordi kommunerne ikke havde ressourcer til at undervise alle.

Dåb eller undervisning først? Et præstepar fra England havde oplevet, at en iraner havde indrømmet, at han løj om sin tro til at begynde med, og da han blev døbt, men efterfølgende kunne han ikke stoppe med at læse i Bibelen. I den kirke har de nu et princip om ikke at døbe asylansøgere, før de har fået opholdstilladelse, da de ikke vil risikere, at mennesker bliver døbt alene for at forbedre deres chance for asyl. Princippet kan dog tilsidesættes. Præsen har oplevet,

at nogle opgav kirken, da de fik at vide, at de ikke kunne blive døbt med det samme, men han er ikke ked af muligheden, som han fik for at undervise dem om Jesus i flere måneder, før de opgav.

I Kroatien har asylansøgere erfaret, at det er svært at blive kristne, så de “bliver” shiamuslimer, hvis de kommer fra et primært sunnimuslimsk land, eller er pludselig homoseksuelle.

I Sverige har kirkernes råd undervist advokater i religiøse ord og lavet en gloseliste, da advokater og tolke ikke kender særegne kristne ord. Der er mange misforståelser om trosretninger. Hvem der er overhoved for den anglikanske kirke, eller hvordan man gør korsets tegn, er irrelevant for mange kristne, selvom troen er reel.

I en baptistkirke i Sverige var der kun tretten medlemmer tilbage, som alle var over 80 år gamle. Menigheden var tæt på at lukke, men de blev ved med at bede. En stor gruppe burmesere kom og gav liv til kirken på ny.

Kirkeasyl v/Thomas Klamtt

I Tyskland har de en “gentleman agreement” om, at politiet ikke går ind i kirker og henter nogen ud. Det er ikke det samme som at gå under jorden, idet flygtningenes opholdssted er bekendtgjort. Det er altid gennemtænkt, når kirkerne vælger at give kirkeasyl. Der er generelt en god opbakning til kirkerne, der yder asyl, fra befolkningen. Kirkerne gør det ikke for sjov, men når de ser tydelig umenneskelig behandling i asylprocessen.

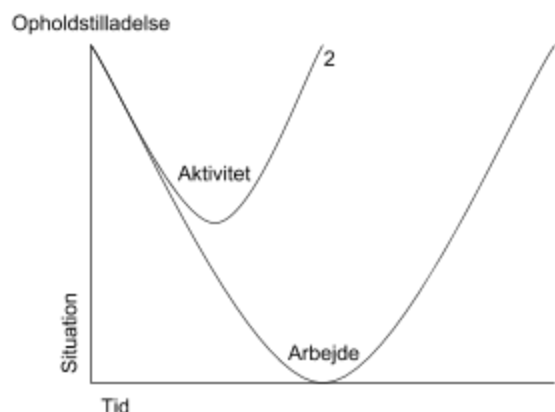
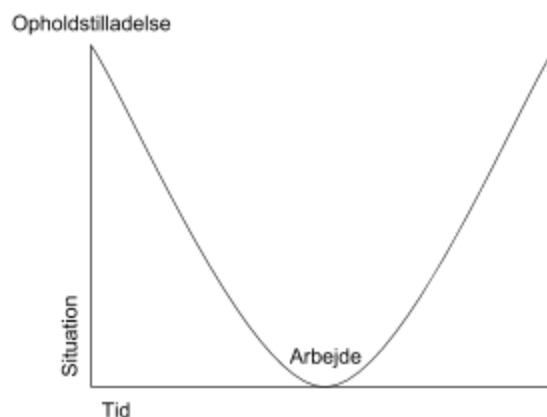
Beskæftigelse v/Daniel Råsberg (Sverige)

De fleste flygtninge oplever en psyko-social nedtur, når de har fået opholdstilladelse og er blevet boligplaceret. Der er endelig ro på, og man tror, at alt nu skal blive godt, men så bliver man alligevel mødt af ensomhed, utilstrækkelighed over ikke at kunne sprog og tab af identitet.

Ofte sker det positive vendepunkt for flygtninge, når de kommer i job, og i Sverige går der typisk fem år, før en flygtning får sit første ordinære job.

Kan kirkerne være med til at fremme vendepunktet for flygtninges psyko-sociale situation ved at skabe eller hjælpe med at finde arbejde? - eller ved at skabe alternativer til arbejdsfællesskabet: fællesskaber, hvor man får genskabt identitet, relationer og føler, at man gør nytte. På den måde vil kurven kunne vendes tidligere.

Daniel har sammen med flygtninge startet en virksomhed, der udlejer arbejdskraft. De så på flygtningenes evner og de omkringliggende erhverv. Der er mange landmænd, som i perioder har brug for fysisk arbejdskraft.

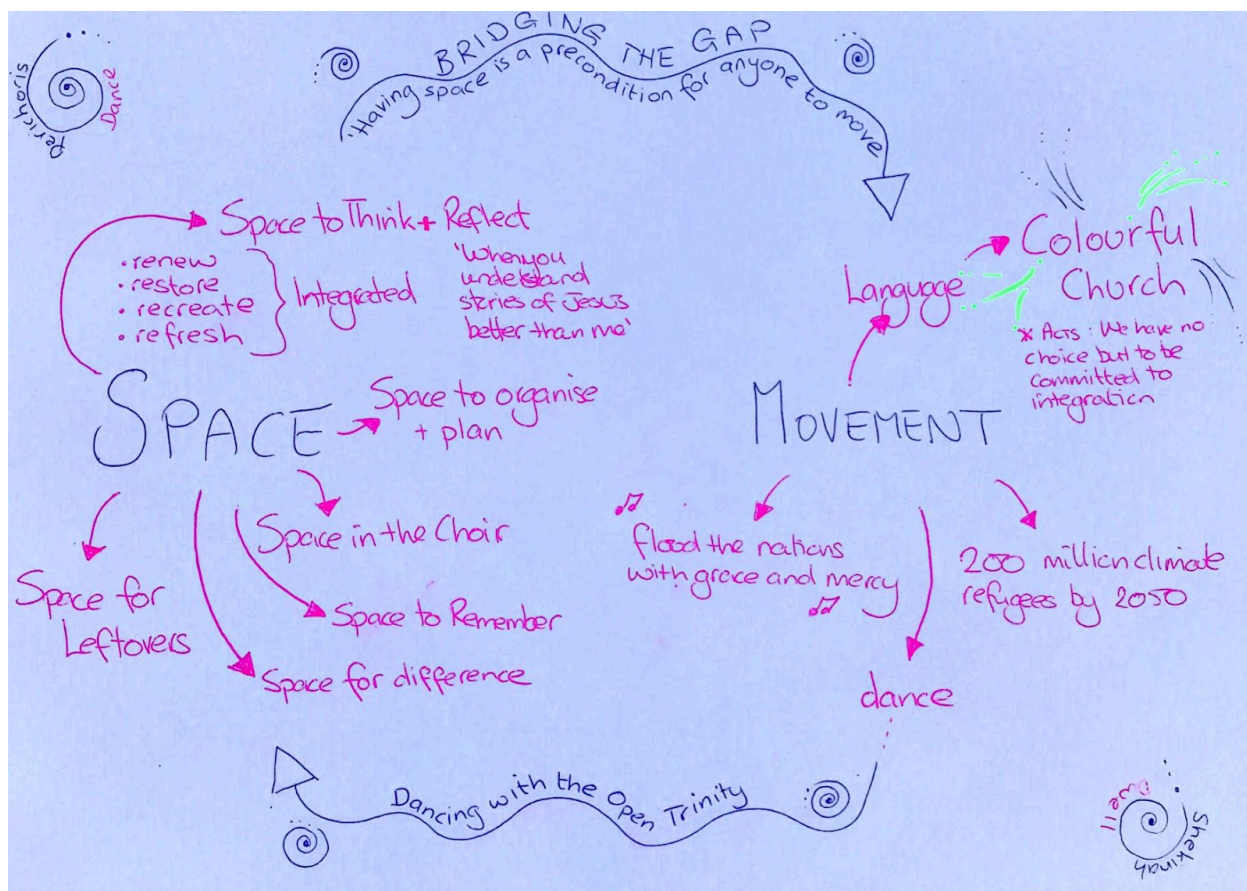

Det giver noget særligt at få en kontrakt i hånden og få løn for sit arbejde frem for at modtage offentlig forsørgelsesydelse.

I Ukraine har en kirke købt en bygning og lavet et bageri. På den måde kan kirken skabe arbejdspladser, og der kan distribueres brød til områder, hvor der ellers er mangel på mad.

Lytterens respons

Juliet Kilpin fra England var blevet bedt om at lytte ekstra godt efter under konferencen og komme med en opsummering og en form for respons som afslutning på konferencen. Juliet fortalte ud fra nedenstående tegning, som både har indfanget aspekter fra undervisningen, deltageres bidrag og gennemgående temaer fra konferencen.

Den første dag sang vi Graham Kendricks "Shine, Jesus, Shine". Hvad der i Danmark mest blev omtalt som en flygtningekrise, er andre steder blevet kendt som en flygtningestrøm eller -bølge. I sangen synges "Flood the nations with grace and mercy". Måske kan strømmen af flygtninge til Europa vise sig at være en velsignelse, der kommer til at vise os mere af Guds nåde og barmhjertighed gennem mennesker fra andre folkeslag.

Daniel delte en oplevelse med os. Han havde en dag stået foran sin menighed ved uddeling af nadver, hvor menigheden gik op for at tage imod. Få år tidligere havde det været en menighed af ældre, etniske svenskere. Da han stod der og så menneskemængden foran sig med repræsentanter fra alle kontinenter, kom han til at tænke på nedenstående fra Johannes Åbenbaring og kunne ikke holde tårerne tilbage.

“Derefter så jeg, og se, der var en stor skare, som ingen kunne tælle, af alle folkeslag og stammer, folk og tungemål; de stod foran tronen og foran Lammet, klædt i hvide klæder og med palmegrene i hænderne.” Åb 7, 9.

Afsluttende gudstjeneste

Vi afsluttede fredag aften med lovsang ledt af flere af deltagerne fra konferencen på forskellige instrumenter.

Thomas holdt en kort prædiken.

“Da der i de dage blev stadig flere disciple, begyndte hellenisterne at skumle over hebræerne, fordi enkerne hos dem blev tilsidesat ved den daglige uddeling. De tolv sammenkaldte så hele discipelskaren og sagde: »Det er ikke rigtigt, at vi forsømmer Guds ord for at varetage tjenesten ved bordene. Find derfor blandt jer selv, brødre, syv velanskrevne mænd, fyldt af ånd og visdom, som vi kan sætte til denne opgave, men selv vil vi fortsat holde os til bønnen og tjenesten for ordet.« Dette forslag tilsluttede hele forsamlingen sig, og de valgte Stefanus, en mand fuld af tro og Helligånd, Filip, Prokoros, Nikanor, Timon, Parmenas og Nikolaos, en proselyt fra Antiokia. Dem fremstillede de for apostlene, som bad og lagde hænderne på dem.” (ApG 6, 1-6).

Det interessante ved valget var, at alle syv personer havde græske navne, og dermed sandsynligvis har hørt til hellenisterne. De, der var fremmede og havde følt sig urimeligt behandlet, fik lov at stå for den daglige uddeling fremadrettet.